

صلح برای سوریه؟

✘ گزارش کنفرانس بنیاد رزا لوگزامبورگ در باره اوضاع سوریه

Jungewelt

Karin Leukefeld

برگردان ناهید جعفرپور

در این کنفرانس سخنرانانی از جامعه مدنی سوریه و نمایندگان از جنبش صلح آلمان در مورد موضوع " آتش بس و دولت انتقالی، آشتی ملی میان گروه های مذهبی و همچنین مذاکرات برای توافقات ژئوپولیتیکی نظرات خویش را اعلام نمودند.

در روز شنبه گذشته در شهر دوسلدورف آلمان کنفرانسی از سوی بنیاد رزا لوگزامبورگ با تم " صلح برای سوریه " برگزار گردید. در این کنفرانس همچنین نهاد بین المللی " صلح برای سوریه " شرکت داشت. نهادی که از یکسال پیش با شعار " آری به دمکراسی، نه به حمله نظامی نیروهای خارجی " شخصیت هائی را از سرتاسر جهان فرا خوانده و دور هم جمع نموده است تا بدین وسیله برای این کشور درگیر در جنگ یک راه حل سیاسی مسالمت آمیز (مذاکرات) برای رسیدن به آتش بس پیدا نمایند

در این کنفرانس سخنرانانی از جامعه مدنی سوریه و نمایندگان از جنبش صلح آلمان در مورد موضوع " آتش بس و دولت انتقالی ، آشتی ملی میان گروه های مذهبی و همچنین مذاکرات برای توافقات ژئوپولیتیکی نظرات خویش را اعلام نمودند. در دور نهائی این پرسش مطرح گشت که جنبش صلح چه می تواند انجام دهد؟.

مردم شناس اجتماعی لئو گابریل که مؤسس کمیته سوریه در فوروم جهانی است در آغاز کنفرانس به تجربیات فوروم جهانی اشاره نمود و پیشنهاداتی ارائه نمود که این پیشنهادات در مجمع عمومی این کمیته در ماه مارس امسال در کشور تونس مورد توافق فوروم جهانی قرار گرفته است. بر اساس این پیشنهادات می بایست از " آتش بس محلی " و ایجاد مناطق آزاد و عاری از جنگ پشتیبانی گردد. همچنین طبق این پیشنهادات، سازمانهای کمک های بشردوستانه بین المللی و ناظرین سازمان حقوق بشر باید دسترسی به تمامی مناطق سوریه داشته باشند. یک کمیسیون مستقل بین المللی باید از تمامی مرزهای سوریه جلوی ورود تسلیحات و همچنین جنگ جویان خارجی را از هر کجا که

وارد سوریه می شوند، بگیرد. زندانیان باید آزاد شوند. بخصوص زندانیان زن و زندانیانی که سلامتی‌شان در خطر است. همچنین باید از " گنجینه های ملی سوریه " محافظت گردد. نیروهای نظامی هر دو طرف جنگ مجبور به عقب نشینی گردند. در نهایت خدمات آب رسانی و تغذیه رسانی تضمین گردند. علاوه بر این باید یک کنفرانس بین المللی صلح که تحت نظارت جامعه مدنی بین المللی باشد، ایجاد گردد.

سمیر ابو لابن نماینده اخوان المسلمین که در این کنفرانس حضور داشت گفت " در هر حال آتش بس تنها از این طریق برقرار خواهد شد که جامعه بین الملل مهمات و اسلحه را تنها در اختیار شورشیان قرار دهد. جامعه بین المللی باید بداند تسلیحات را در اختیار چه کسانی قرار خواهد داد. به همین دلیل هم ساختار نظامی " ارتش آزاد سوریه " ساخته شده است. رهبری نظامی این ارتش آزاد در باره حملات و توزیع مهمات و تجهیزات به گروه های جنگجو تصمیم می گیرد".

دکتر میشل سایغ نماینده انجمن فرهنگی سوریه و آلمان در مقابل گفته های نماینده اخوان المسلمین به تعداد بیشمار سوریه ای ها که پشت رئیس جمهور بشار اسد و دولت او قرار دارند؟، اشاره نمود و گفت که تظاهرات های توده ای دوره اخیر که به طرفداری اسد در سوریه برگزار شده در مطبوعات غربی در باره اش سکوت می شود. رئیس جمهور بشار اسد اوائل سال ۲۰۱۳ پیشنهادهای برای فرایند آشتی ملی در سوریه داد که در آن عفو عمومی هم قید شده بود. علاوه بر این دولت سوریه هم تیمی برای مذاکرات منصوب نمود که به مذاکره با نیروهای سازمانده گروه های مسلح پردازند.

کلودیا هایدت از مرکز اطلاعات نظامی توبینگن آلمان به راه حل خودسرانه ای که در توافقنامه جولای ۲۰۱۲ ژنو قید شده است، نقد نمود و از غرب خواست که بیش از این مانع مذاکرات برای پیدا کردن راه حل نگردند.

کریستین ریمن روزنامه نگار و نویسنده کتاب " سوریه. چگونه یک کشور سکولار منهدم می شود " با صراحت در شب آخر کنفرانس در پاسخ به این پرسش که جنبش صلح چه باید انجام دهد؟ بیان نمود " با توجه به خشونت موجود در سوریه مهمترین وظیفه مقدم این است که در سطوح بین المللی برای پایان دادن به خشونت ها در سوریه حرکت کنیم.

مارتین گلاس ناپ از سازمان مدد کاری مدیکو بین المللی (پزشکان بین المللی) و پشتیبان کارزار «Adopt a Revolution» خواهان همدلی بیشتر با شورش های اجتماعی در سوریه شد. رایزر براون از کانون بین المللی وکلا در برابر خطر بکارگیری تسلیحات هسته ای هشدار داد

و گفت که هنوز هم خطر مداخله نظامی خارجی موجود است.

مجموعاً تمامی سوریه ای‌هائی که به کنفرانس دعوت شده بودند به زبان آلمانی تسلط داشتند. این پرسش که آنها و خانواده و دایره دوستانشان طرفداری از چه گروه‌های اجتماعی خارج از سازمان‌های سیاسی سوریه مانند (اخوان المسلمین) می‌نمایند، پرسشی بود که همچنان باز ماند. صحبت در باره خشونت‌ها و حملات از سوی شورشگران و همچنین بمب‌گذاری‌ها در خودروها در حاشیه کنفرانس ادامه یافت. همچنین در کنفرانس در باره انتقاد‌های اساسی گروه‌های فعال دیگر سوریه ای بحثی انجام نپذیرفت.